

Publicerad 2015-09-11 21:54 av Junia

jag grät aldrig utåt

jag grät aldrig utåt
men desto mer inåt
där rann tårarna
och samlades
till sjöar av is i
bröstkorgen
i magen

jag grät aldrig utåt
men desto mer inåt
där rann tårarna ut
i musklerna gav
mig fysisk
smärta

annars som
förlamad

jag grät aldrig utåt
men desto mer inåt

och destruktiviteten
vattnades väl
växte sig
stark

jag grät aldrig utåt
men desto mer
inåt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Junia med Poeter.se id #24110 innehar upphovsrätten